

उयोगधंदे, बँकिंग,
अर्थशास्त्र, व्यापार,
सहकार, इत्यादि
विषयांस धाविलेले
प्रमुख मराठी
वृत्तपत्र

स्थापना : १९३५

अर्थ

“अर्थ एव प्रधानः” इति कोटिल्यः अर्थमूलौ धर्मकामाविति ।
—कोटिलीय अर्थशास्त्र

प्रत्येक महिन्याच्या
पाहिल्या व तिसऱ्या
बुधवारी
प्रसिद्ध होते.
वार्षिक वर्गणी : ६ रु.
टेलि. ५५६२७
दुर्गाधिवास, पुणे ४.

LICENCED TO POST WITHOUT
PREPAYMENT
Reg. No. B. 3434. License No. 53.

वर्ष ३०

पुणे, बुधवार, १५ जुलै, १९६४

अंक १४

विविध माहिती

कोळशाच्या मागणीचा अंदाज—चौथ्या पंचवार्षिक कार्यक्रमाच्या कालांत देशांतील पोलादाचे कारखाने, वीज-निर्मिति-केंद्रे, इत्यादींसाठी १३०६ कोटी टन कोळसा लागेल असा अंदाज आहे. इतका कोळसा पुरवावयाचा तर चालू कार्यक्रमाअखेरीस होऊ शकणाऱ्या उत्पादनापेक्षा ६ कोटी टन अधिक कोळसा वर काढण्यांत आला पाहिजे. तिसऱ्या पंचवार्षिक कार्यक्रमाच्या अखेरीस ७०६ कोटी टन कोळसा काढण्यांत येईल अशी अपेक्षा आहे.

मधुमेहाचे निदान—कॅनडामधील मधुमेहविषयक संघटनेने असे जाहीर केले आहे की, मधुमेहाच्या रोगाचे त्वरित निदान करतां येण्यासारखी रक्ताची तपासणी आतां शक्य झाली आहे. त्यामुळे ह्या रोगासंबंधी विस्तृत तपासणी करणे शक्य झाले आहे. रक्तांतील मधुमेहाच्या विकाराचे रोगी अंदाजापेक्षा जास्त असतात असा अभिप्राय विटनमधील एका संस्थेने व्यक्त केला आहे.

आंद्याची पूढ करण्याचा कारखाना—जलगांव येथील जिल्हा सहकारी संघटनेने आंद्याची पूढ करण्याच्या कामांत यश मिळविले आहे. ह्याच कारखान्यांत केळयांचीहि पूढ बनविण्यांत येते. केळीं व आंबा ह्यांच्याप्रमाणेच पपयांचीहि पूढ बनविण्यांत येते. डेन्मार्कमधील एका कंपनीमार्फत कारखान्याला लागणारी यंत्रसामग्री पुरविण्यांत आली आहे. ह्या फाळांची पूढ परदेशी घाडल्यामुळे परदेशीय चलनाची प्राप्ति होण्याची शक्यता आहे. कारखान्यांत सहकारी संघटनेने १२ लाखांचे भांडवल गुंतविलेले आहे. महाराष्ट्र सरकारनेहि २ लाख रु. भांडवल दिलेले आहे.

अमेरिकन संघटनेची मदत—‘केअर’ ह्या अमेरिकन संघटनेतके शाळकरी मुलांना खाद्यपदार्थ पुरविण्याचा कार्यक्रम आंखण्यांत आला आहे. त्यामुळे ७० लाख मुलांना खाण्याच्या वस्तू पुरविण्यांत येतील. कार्यक्रम अमलांत आणण्यासाठी ह्या वर्षी २० कोटी पौंड अन्नपदार्थ भारतांत आयात करण्यांत येतील. त्याशिवाय शेतीसाठी उपयुक्त अशी हातानेवापरण्याची हत्यारे, विद्यां, कॉबड्या पाळण्याचे साहित्य, इत्यादी वस्तूहि संघटना देणार आहे.

सरकारी इमारतीना रंगरंगोटी—भारतावर चीनचे आक्रमण होण्यापूर्वी मध्यवर्ती सरकारच्या इमारतीना दरसाल रंगरंगोटी करण्यांत येत असे. परंतु आणीवाणीची परिस्थिति उद्भवल्या. मुळे ही पद्धत बंद करण्यांत आली होती. आतां ही बंदी रद्द करण्यांत आली आहे. सार्वजनिक वायकाम खात्यातील ज्या इमारतीची देस्तभाल करण्यांत येत होती, अशा इमारतीच्या व्यवस्थेवरील ह्याचीत बंदीमुळे १९६३-६४ सालांत ६९ लाख रुपयांची बचत झाली होती.

विमानांवरील निशाण्यांसाठी शाई-कानपूर येथील संरक्षण संशोधन केंद्राने विमानावरील निशाण्यांसाठी वापरण्यांत येणारी शाई शोधून काढली आहे. ही सास प्रकारची शाई सध्यां आयात करावी लागते. शाई तयार करण्यासाठी लागणारा कचा माल देशांतूनच पैदा करण्यांत आला आहे. शाईची चाचणी करण्यांत येत आहे.

१७० इमारती धोक्याच्या—मुंबईमधील १७० इमारती राहण्याच्या लायकीच्या उरल्या नसल्यामुळे त्या पाढून टाकण्याचे हुक्म कॉर्पोरेशनने नुकतेच काढले आहेत. ह्या इमारतींत माणसांनी राहणे धोक्याचे असल्याचा इषारा तेथें राहणाऱ्या भाडेकरून देण्यांत आला आहे. कांहीं जुन्या इमारतींची तात्पुरती दुरुस्ती करून त्या पावसाळ्यापुरत्या वापरण्याची परवानगी देण्यांत आली आहे.

राजस्थानमधील कालवा—राजस्थानला पंजाबमधील वियास आणि सतलज नदीच्या पाण्याच्या पुरवठा करण्याच्या कालव्यांत प्रथमच पाणी सोडण्यांत आले. हा कालव्यामुळे राजस्थानमधील रेताह प्रदेशाला पाण्याच्या पुरवठ्याची निश्चिती झाली आहे. पंजाबमधील एंजिनिअर्सनी आपल्या भागांतील कालवा वेळे-वर पुरा केल्याबद्दल त्यांना धन्यवाद देण्यांत आले.

डासांची उत्पत्ति यांविण्याचा प्रयत्न—इंजिनिअर्सद्यें हिवतापाच्या रोगांचे प्रसार करणारे डास अनेक ठिकाणी आढळून येतात. हिवतापाच्या डासांचे प्रजोत्पादन यांविण्याची एक योजना युनायटेड अरब रिपब्लिकच्या सरकारने आखली आहे. सरकारच्या अणुशास्क मंडळाने डासांतील नरांचे निवीजीकरण करण्याची पद्धत शोधून काढली आहे. ह्या पद्धतींत अणु किरणांचा उपयोग करण्यांत येणार आहे.

कलकत्त्यामधील खाटीं शिधापत्रके—कलकत्ता शहरांत अन्नवान्याचे वांटप करण्यासाठी सुमारे ४२ लाख शिधापत्रके देण्यांत आली आहेत. त्यापैकी ९ लाख शिधापत्रके तरी खोट्रीं असावीत असा अंदाज आहे. अलीकडे योगिसांनी शिधापत्रकांची घरोघरीं जाऊन तपासणी केली असतां ९ लाख कार्डवाल्यांनी तांदूळ अगर साखर घेतल्याचे आढळून आले नाहीं.

हिंदी कवींचा गौरव—नाटककार शेक्सपिअर ह्याला आदरंजली व्हाण्यासाठी विटिश कलामंडळाने इंग्रजी जाणणाऱ्या १५ कवींना शेक्सपिअरविषयक कविता लिहावयास पाचारण केले. ह्या पंधरा कवींमध्ये एक हिंदी कवि असून त्यांचे वय २६ वर्षांचे आहे. कवींच्या कविता नाटककाराच्या जन्मगांवी झालेल्या समारंभांत म्हणून दाखविण्यांत आल्या.

रशियाकङ्गन पेट्रोलजन्य पदार्थाची आयात

येत्या तीन वर्षांच्या कालांत रशिआकङ्गन भारत १५ लाख टन पेट्रोलजन्य पदार्थाची आयात करणार आहे. ह्या पदार्थात मुख्यतः केरोसीन, डिझेल आणि उद्योगधंगांत जलणासाठी वापरण्यात येणारे तेल हांच्या समावेश आहे. भारत आगे रशिया हांच्यांत तेलविषयक झालेला हा ४था करार आहे. भारताची इंडिअन ऑर्डिनेशनी व रशिअन सरकारची संघटना हांच्या प्रतिनिधींनी मुंबई येथे ह्या करारावर सहा केल्या. करारामुळे उभयतः देशाचे हित होणार आहे. भारताच्या दृष्टीने आयातीची किंमत रुपयाच्या चलनांत यावयाची आहे, ही वाव महत्वाची आहे. कारण त्यामुळे टंचाई असलेल्या परदेशीय चलनाचा प्रश्न उपस्थित होत नाही. खनिज आणि तजन्य पदार्थ हांच्या बाबतीत असलेले परावरंतवन कमी करण्याचे प्रयत्न करण्यात येत आहेत. तिसऱ्या पंचांगिक कार्यक्रमाच्या अखेरीस, म्हणजे १९६६ च्या शेवटी, भारतामधील तेलाची मागणी १६ कोटी टनाच्या आसपास राईल. त्यापैकी ५० टके गरज भारतामधील सार्वजनिक मालकांचे तेलशुद्धीचे कारखाने भागवूं शकतील असा अंदाज आहे. बरौनी येथील तेल-शुद्धीचा कारखाना हा वर्षी पूर्ण उत्पादन करू लागेल. पुढील वर्षी गुजरातमधील कोशाली येथील कारखाना चालू होईल आणि १९६६ मध्ये कोचीन येथील कारखाना चालू होईल. इंडिअन ऑर्डिनेशनी स्थापना १९६० मध्ये झाली असून भारतामधील कारखान्यांतून तयार होणारे तेल तीव्र बाजारात पाठवीत असते. तथापि, देशांतील तेलाची वाढती गरज भागविण्यासाठी परदेश-कङ्गन त्याची आयात करणे अजून कांही वर्षे बरी आवश्यक भासणार आहे. १९६० साली भारताने रशिआकङ्गन प्रथमच तेल आयात केले.

बोकेरो येथील पोलादाचा कारखाना

बोकेरो येथे उभारण्यात यावयाच्या सार्वजनिक मालकीच्या पोलादाच्या कारखान्याचे काम उरलेल्या वेळापत्रकांत पूर्ण करण्यात यावे अशी इच्छा भारत सरकारने रशिआकङ्गे व्यक्त केली आहे. ह्या कारखान्याच्या उभारणीसंबंधी दस्तूर आणि कंपनीने केलेल्या अहवालाचा अभ्यास अद्याप पुरा झालेला नाही. त्यामुळे रशिअन तंत्रज्ञानाचे आगमन लोबले आहे. तथापि, हा कारखाना १९६८ अखेर उत्पादन करू लागेल असा अंदाज करण्यात आला आहे. कारखान्याची प्रारंभीची उत्पादनक्षमता १५ लाख टनाची असेल. चौथ्या पंचांगिक कार्यक्रमात कारखान्याच्या कामाला अग्रहक देण्यात येणार असून, त्याच्या उत्पादनातील कांही हिस्सा परदेशी निर्यात करण्यासाठी राखून ठेवण्यात येणार आहे. कारखान्याचे जनरल मैनेजर लवकरच रशिआला जाणार आहेत.

दिल्ली ते लंडन नवा विमानभार्ग

एअर इंडिअन आणि रशिआची नागरी वैमानिक संघटना हांनीं एक करार करून दिली ते लंडन ह्या मार्गावर मॉस्कोच्या वाटेने नवीन वाहतूक सुरु करण्यासाठी एअर इंडिअला परवानगी दिली आहे. हा प्रवास आठवड्यांतून दोनदा करण्यात येणार आहे. हा नवीन मार्ग एअर इंडिअच्या पश्चिमेकङ्गन लंडनला जाणाऱ्या मार्गपेक्षा बराच जवळचा होईल. पश्चिमेकङ्गन लंडनला जाणाऱ्या मार्गाने गेल्यास दिलीहून लंडनला जाण्यास १६ तास प्रवास करावा लागतो. नव्या मार्गाने हा प्रवास १२ तासांत करतो येईल. नव्या मार्गाने येत्या ऑक्टोबरप्रवासून विमाने सोहण्यात येतील. त्यासाठी बोइंग विमाने वापरण्यात येतील. प्रवासाचे भाडे मात्र दोन्ही मार्गावर एकच राहणार आहे.

इंग्रजी-तामाळ शब्दकोषाचे प्रकाशन

मद्रास सरकारच्या तामील ग्रंथ प्रकाशन संस्थेने इंग्रजी-तामील शब्दकोष तयार करण्याची योजना असेवली आहे. हा शब्दकोष मूळ एका सेवानिवृत्त पंजिनिअने तयार करण्यास घेतला होता. परंतु शब्दकोषाचे काम पूर्ण होण्यापूर्वी तो मृत्यु पावला. नंतर त्याच्या मुलाने शब्दकोषाची मूळ प्रत मद्रास सरकारला दिली. शब्दकोषाचे एकूण चार किंवा पांच संड होतील. प्रत्येक संडाची सुमारे ५०० पृष्ठे भरतील असा अंदाज आहे.

नाणेनिधीच्या कर्जाची फेड

आंतरराष्ट्रीय नाणेनिधीकङ्गन भारताने घेतलेल्या कर्जापेटीं आणसीं एक हस्त परतफेडीसाठी देण्यांत आला आहे. ह्या हप्त्याची रक्कम ३.५ कोटी डॉलर्स अथवा सुमारे १२ कोटी रुपये आहे. आर्ता भारताने निधीचे २० कोटी डॉलर्स अथवा ९५ कोटी रुपये फेडावयाचे आहेत. मूळ कर्ज भारताने १ ऑगस्ट १९६१ रोजी घेतले होते व ते २५ कोटी डॉलर्सचे होते. ह्या वर्षाच्या प्रारंभी २.५ कोटी डॉलर्सचा पहिला परतफेडीचा हस्त पाठविण्यात आला होता.

हिंदी रेस्टोरॉन्ची प्रशंसा

न्यूयॉर्क येथे भरविण्यात आलेल्या जागतिक प्रदर्शनात भारतीय पद्धतीचे रेस्टोरॉन उघडण्यात आले आहे. न्यूयॉर्क टाइम्स द्वा अमेरिकन दैनिकाने त्याच्या आकर्षकतेची आणि तेथे मिळणाऱ्या अन्नपदार्थाची प्रशंसा केली आहे. तेथील लावण्यसंपन्न हिंदी व्यवस्थापिकांनी व त्याच्या सुंदर साड्यांनीहि ह्या वृत्तपत्राचे लक्ष वेधून घेतलेले आहे.

तुमचा “पगाराचा दिवस” हा तुमचा “बचत दिन” हि आहे !

एकदा तुम्ही खर्चाच्या प्रारंभ केला, की तुमचे पैसे इतक्या लवकर संपतील की तुम्ही बचतीचा विचार पुढच्या महिन्यावर ढकलाल (असें होत होत तो पुढील महिना कधीच यावयाचा नाही !)

तेव्हां, तुमच्या पगाराच्या दिवशीच आमच्या कोणत्याहि शाखेत तडक या, आणि आपल्या उत्पन्नाचा कांहीं भाग बाजूला काढून बचत करा.

दि वेळगांव वँक लिमिटेड

स्थापना : १९३० : शेड्गूलड वँक
रजिस्टर्ड ऑफिस : रविवार पेठ, वेळगांव
मैसूर आणि महाराष्ट्रभर ३३ शास्त्रा
वींची रक्कम : रु. २ कोटी, ४७ लक्षांवर

अर्थ

बुधवार, १५ जुलै, १९६४

संस्थापक :
प्रा. वामन गोविंद काळे

संपादक :
श्रीपाद वामन काळे

समाजहिताच्या कार्यक्रमांची अंमलबजावणी

मद्रास येथें समाजहिताच्या कामाविषयी दोन झाडवड्यांचा एक विभागीय परिसंवाद भरविण्यांत आला होता. परिसंवादाचे उद्घाटन नियोजन समितीचे सभासद डॉ. राव हांगांने केले. हा प्रसंगी बोलतांना ते महणाले की, सामाजिक स्वरूपाचे प्रश्न सोहऱ्यासाठी माणुसकीच्या दृष्टिकोणाची आवश्यकता असते. म्हणून स्वेच्छेने काम करणाऱ्या संघटनांना हा क्षेत्रात पुष्टकळच काम करतां येण्यासारखे आहे. समाजहिताच्या योजना अमलांत आण-एच्याचे काम सध्या राज्यसरकारांवर सोपविलेले आहे. परंतु असे करणे युक्त नाही. सरकारची यंत्रणा ही अनेक नियमांनी आणि बंधनांनी जसाढलेली असते. ह्यामुळे समाजहिताची कामे करतांना तिची कार्यक्षमता पुरी पडत नाही. काम करतांना प्रत्यक्ष हस्तक्षेप करणे त्यांना जमत नाही. हिंदी समाजांत समाजहिताची कामे करणाऱ्या संस्थांचा समाजावर अद्याप तरी बेताचाच प्रभाव पडतो. हा बाबतीत हिंदी समाज आगदी प्राथमिक अवस्थेत आहे. सामाजिक हिताची कामे करणाऱ्या संघटनांनी पैशासाठी फक्त सरकारावर अवलंबून असणे वरें नव्हे. ज्या कामासाठी सरकार पैसा उपलब्ध करू शकत नाही. त्या कामासाठी स्वतःच पैसा उभारणे हांतच त्यांची सरी कसोटी आहे. समाजहिताची कामे करतांना भलत्याच महत्त्वाकांक्षी योजना आस्पद्यापेक्षा स्थानिक गरजांकडे लक्ष पुराविणे अधिक जरूरीचे आहे. एसाद्या राज्यभर अगर विभागावर कामाचा पसारा वाढविण्याचा मोह समाजहित संघटनांनी पाठला पाहिजे. कांहीं राज्यसरकारांनी अशा कामासाठी अंदाज-पत्रकांत तरतुद केलेल्या रकमाहि सर्व शालेल्या नाहीत असे आढळून आले आहे. कारण, पैशाचा उपयोग शहाणपणाने व कार्यक्रमातूने करण्याची यंत्रणाच अस्तित्वात नाही.

विहारमधील रेशमाच्या धंद्याचा विकास

विहारमधील रेशमाचे उत्पादन मोठ्या प्रमाणावर वाढविण्याचा एक कार्यक्रम सध्यवर्ती सरकारने तयार केला आहे. तिसऱ्या पंचवार्षिक कार्यक्रमाच्या अखेरीस रेशमाच्या कापडाची निर्यात वाढविण्याचा निर्णय घेण्यांत आल्यामुळे रेशमाच्या उत्पादनांत वाढ करणे अगत्याचे झाले आहे. विहारमधून दरसाल ४० लाख रुपयांचे रेशमी कापड अमेरिकेला निर्यात करण्यांत येते. भागल-पूर येथील रेशमी कापडाला तर अमेरिकेत नेहमीच चांगली मागणी असते. विहारमध्ये सालिना ४५ लाख वार रेशमाचे कापड निर्माण करण्यांत येते. त्यांत कांहीं कापड शुद्ध रेशमाचे आणि कांहीं मिश्र असते. हा सर्व कापडाची किंमत २५ कोटीच्या आसपास होते. रेशमाच्या कोषांची पैदास आणि हातमागावरील रेशमी कापडाची निर्मिति हांत विहारमधील १ लाख चौंपुरुष कामगरांना रोजगार मिळत आहे. हातमागांची संख्या २,८०० इतकी आहे. रेशमाचे किंदे पाढून त्याच्या कोषांचे उत्पादन करण्याच्या कामांत ५० हजार लोक मुंतलेले आहेत. रेशमाच्या किंद्यांचे साद्य म्हणजे तुरीच्या व एरंदाच्या झाडांची पाने. ही

पाने पुराविण्यासाठी विहारमध्ये ३० हजार एक्र जमिनीत हा झाडांची लागवड करण्यांत आलेली आहे. मध्यवर्ती सरकारने आंखलेल्या कार्यक्रमाप्रमाणे स्थानिक शेतकऱ्यांना हा झाडांची लागवड करण्यास उत्तेजन देण्यांत येणार आहे. विहारमध्ये रेशमाच्या धंद्याचे शिक्षण देणारी केंद्रे असून त्यांत दरसाल ६०० लोकांना शिक्षण देण्यांत येते. रेशमाच्या किंद्यांची जोपासना करण्यापासून ते रेशमी कापड विण्याच्या सर्व अवस्थांत लागणारे शिक्षण हा केंद्रांतून देण्यांत येत असते. दुसऱ्या पंचवार्षिक कार्यक्रमांत सुमारे ३० हजार लोकांना शिक्षण देण्यांत आले.

सिंगारेटच्या कंपन्या स्वस्थ बसणार नाहीत.

अमेरिकेच्या सरकारने सिंगारेटच्या व्यसनामुळे आरोग्यावर होणाऱ्या दुष्परिणामांची चौकशी करण्यासाठी एक कमिशन नेमले होते. हा कमिशनने आपल्या अहवालांत, धूम्रपानाने आरोग्याला अपाय होतो असे मत निःसंदिग्धपणे व्यक्त केले. अहवालाला अनुसरून कमिशनने तंबाखू वापरणाऱ्या कंपन्या अयोग्य व्यापार करीत असल्याची तक्रार सरकारकडे केली आणि त्यावर इलाज करण्याची मागणी केली. त्याप्रमाणे अमेरिकन सरकारने पुढील जानेवारीपासून सिंगारेटच्या कंपन्यांनी आपल्या पाकिटावर आंतील माल आरोग्यास घातक असल्याचा स्पष्ट इशारा ठळकपणे यावा अशी सक्ति केलेली आहे. असा हुक्म काढणे अमेरिकेच्या फेडरल ट्रेड कमिशनच्या पूर्णपणे अखत्यारीत आहे. १९६५ च्या जुलै महिन्यापासून सिंगारेटच्या सर्व जाहिरातींतूनही असा इशारा देण्यांत यावा असे सांगण्यांत आले आहे. सरकारने चालविलेल्या हा मोहिमेला प्रत्युत्तर देण्याची तयारी अमेरिकेतील सिंगारेटसूच्या कंपन्या मोठ्या प्रमाणावर करीत आहेत. तंबाखू पिकविणारे शेतकरी, त्याचा गुदामांत सोठा करणारे व्यापारी आणि सिंगारेटसूच्या कंपन्या हांच्यातके सरकारी हुक्मांची केरतपासणी करण्याचा अर्ज अमेरिकेच्या सुप्रीम कोर्टाकडे करण्यांत येणार आहे. पुढील वर्षाच्या जानेवारी व जुलैनंतर हे हुक्म फार काळ अमलांत राहण्याचा संभव बेताचाच आहे. तंबाखू व त्याचे पदार्थ तयार करण्याऱ्या हितसंबंधीयांनी कोर्टाकडे केलेले अर्ज सुनावणीस निघून प्रकरणाचा निकाल लागण्यास निदान चार वर्षांचा तरी अवावे ठागेल, असा अंदाज करण्यांत आला आहे.

सिंडिकेट बँकेचे मै. डायरेक्टर परदेशी रवाना

सिंडिकेट बँकेचे मैनेजिंग डायरेक्टर श्री. टी. ए. पै हे सोमवार, दि. ६ रोजी जपान आणि अमेरिका हा देशांकडे जाण्यास निघाले. तेथील बँकिंगचा ते अभ्यास करणार आहेत. बँकेच्या मुंबई शास्त्रेने त्यांना निरोप देण्यासाठी एक समारंभ घडवून आणला.

खिस्ती वाढमयाच्या प्रसारासाठी 'लार्ड नफील्ड' पाहिजे
खिस्ती वाढमयाचा प्रसार करण्यासाठी यॉर्कचे आर्चविशेष, डॉ. कॉगन ह्यांनी १५० लक्ष रुपयांचा एक फंड उभारण्याचे ठरविले आहे. खिस्ती वाढमय लिहिण्यासाठी, त्याचे चित्रण करण्यासाठी, त्याच्या प्रचारासाठी स्त्री-पुरुषांची फौजच आवश्यक आहे, असें त्यांनी विट्रिश अऱ्ड फॉरिन वायबल सोसायटीच्या वार्षिक सभेतील आपल्या भाषणात सांगितले. "जगभर साक्षरता वाढत असून वाचनाची भूक वणद्यासारसी पसरत आहे; त्याचा वेग आतां थांबवितां येणारच नाही. लार्ड नफील्डने इस्पितळे आणि वैयकीय संशोधन ह्यासाठी जशा प्रचंड देण्या दिल्या, तशा खिस्ती वाढमयाच्या प्रचाराला देणारा दानशूर आवश्यक आहे" असेहि त्यांनी आवाहन केले.

यूनिट ट्रस्टचा खुलासा

कुणालाहि कितीहि युनिट्सची सर्टिफिकेट्स सरेदी करता येतात; १० किंवा १० च्या गुणाकाराइतकी म्हणजे १०, २०, ३०, ४०, ५०, इत्यादि युनिट्स एका वेळी घ्यावी लागतात एवढीच अट आहे. प्रत्येक १० युनिट्सचे सर्टिफिकेट असण्याची आवश्यकता नाही. उदाहरणार्थ, १०० युनिट्स सरीदणारा तितक्या युनिट्सचे एक किंवा प्रत्येकी ५० युनिट्सची दोन अशी सर्टिफिकेटेहि मागू शकतो; त्याला प्रत्येकी १० युनिट्सची १० सर्टिफिकिटेहि मागतां येतील. कांही युनिट्स पुढे विकली गेली तर उरलेल्या युनिट्सचे नवे सर्टिफिकेट कांहीहि चार्ज न पडता मिळण्याची व्यवस्था आहे.

इंडियन एअर लाइन्सचीं जनता विमाने

इंडियन एअर लाइन्स कॉर्पोरेशन जनता विमान वहातक २ ऑक्टोबर रोजी सुरु करणार आहे. विमानाचा प्रवास स्वस्त आणि लोकप्रिय करणे हा त्याचा उद्देश आहे. जनता विमानांत एअर होस्टेस असणार नाही, साधेयें मिळणार नाहीत, उतारुंची विमानतळार्पयतची ये-जा एअर लाइन्सतके होणार नाही. आग-गाडीच्या पहिल्या वर्गाच्या भाड्यापेक्षा जनता विमानाचे भाडे थोडेसेच अधिक असेल. प्रथम पंजाबांतील प्रमुख शहरांनाच ह्याचा फायदा मिळेल.

ऑर्लिंपिक मशाल वहाण्यासाठी १,००,६९६ तरुण

टोकियो येथील ऑर्लिंपिक सामन्यांची मशाल १४ ऑगस्ट रोजी ऑर्लिंपिया (ग्रीस) येथे पेटविण्यांत येईल आणि ती ११ देशांतून प्रवास करून टोकियो येथे ९ ऑक्टोबर रोजी पांचेल. हे अंतर धावत तोडण्यासाठी १,००,६९६ तरुण लागतील.

रिझर्व्ह बँकेच्या नोकरांवीं निवर्णने

रिझर्व्ह बँकेच्या "ड" वर्गाच्या नोकरांनी मुंबई येथील कचरोत शनिवार, दि. ४ रोजी दुपारी १ ते १-३५ पर्यंत निवर्णने केली. रहाण्यासाठी बिहाडे मिळावीत अशी त्यांची मागणी आहे.

केंद्रीय सहकारी बँकांचे फेडरेशन

सहकारी केंद्रीय बँकांच्या प्रश्नांचा विचार करण्यासाठी ऑल इंडिया स्टेट को. बँक्स फेडरेशनची स्थापना झाली आहे. त्याचे प्रा. ध. रा. गाडगील हे चेअरमन आहेत. फेडरेशनची मुख्य कचेरी मुंबई येथे आहे.

पाकिस्तानला रशिआची मदत

सवलतीच्या दराने कर्ज देण्याची तयारी दाखविल्यामुळे पाकिस्तान रशिआकडून आर्थिक मदत घेणार आहे. रशिआने १०१ कोटी डॉलर्सचे कर्ज देण्याची तयारी दाखविली आहे. हा मदतीचा उपयोग करून पाकिस्तान ट्रॅक्टर्स, माती उकरण्याची व उचलण्याची यंत्रांमधी आणि बांधकामासाठी लागणारी अवजारे विकत घेणार आहे. हे कर्ज जमेस घरून रशिआने पाकिस्तानला दिलेल्या कर्जाचा आकडा ४.१ कोटी डॉलर्सपर्यंत जातो. पाकिस्तानला कित्येक आंतरराष्ट्रीय व्यापारी संघटनांकडून मिळालेल्या कर्जावर ५ ते ६ टक्के व्याज दावे लागते. पण रशिआ मात्र ३ टक्केच व्याज आकारणार आहे. पाकिस्तानांत जमीन सुधारणा करण्याच्या ज्या योजना आसण्यांत आल्या आहेत, त्यांचे कोम पार पाढण्यासाठी कर्जाचा उपयोग करण्यांत यावयाचा आहे. अमेरिकेने पाकिस्तानला आतांपर्यंत आर्थिक व लष्करी मिळून ४०० कोटी डॉलर्स मदत दिलेली आहे.

तुमची
जिल्हालघुची
बँक

बँक ऑफ महाराष्ट्र लि.

सचालक मंडळ

अध्यक्ष - श्री. वा. पु. वर्दे

उपाध्यक्ष - श्री. म. स. पारखे

सभासद

श्री. भा. म. गुप्ते

श्री. मा. वी. शहा

श्री. श. ल. किलोस्कर

श्री. ज. के. रेगे

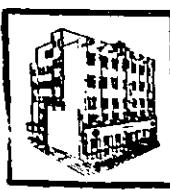
श्री. वि. सी. शिरगावकर

श्री. र. मि. बांडिया

श्री. वि. रा. डफळे

श्री. मा. ल. आपटे

श्री. व. श्री. वैद्य

भांडवल

वसूल भांडवल }
व गंगाजली } १ कोटीचे वर

रवेळते भांडवल : ३० कोटीचे वर

■ सोयीरकर बचत योजना ■ विदेश विनियमाची सोय

■ प्रमुख ठिकाणी रोफ डिपॉजिट बॉल्टर्स

• व्यापार व उद्योग यासाठीं कर्जाची सोय

• औद्योगिक विकासासाठीं मध्यम मुदतीच्या कर्जाची खास योजना

आपल्या ११ शास्त्रांनी तुमच्या संघेस सिद्ध

जेट विमान-वाहतुकीने निर्माण केलेली एक समस्या

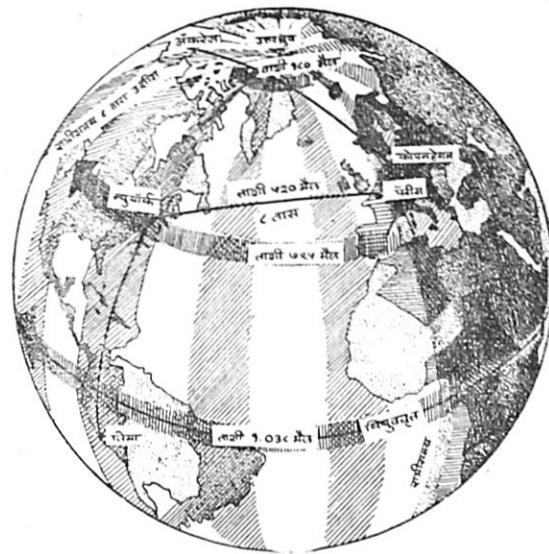
आरामाबरोबर अस्वस्थतेत वाढ

श्री. श्री. वा. काळे, पुणे

मुंबई येथे राष्ट्रीय संरक्षण-निधीसाठी झालेल्या किकेटच्या महोत्सवी सामन्यात भाग घेण्याकरिता वेस्ट इंडीजचे किकेटपटू आले होते. हजारो मैलांचा विमान-प्रवास संपवून ते सकाळी सांताकूळ विमानतळावर उतरले आणि थोड्याच वेळात क्रीझांगावर खेळण्यासाठी दाखलही झाले. पंडित नेहरू परदेशांचा दौरा संपवून विमानातून पालम विमान तळावर बाहेर पडले. ते तडक आपल्या कचेरीत जाऊन कामाला लागले, असे आपण कित्येकदा वृत्तपत्रातून वाचले आहे. विमानातून प्रवास करणे आरामाचे असते, त्यामुळे घरातून दोन-तीन मैलावरच्या कचेरीत मोटारीत बसून जाण्या-इतकाही त्रास होत नाही, अशी अनेकांची कल्पना असते. विमानाच्या हजार-पाचशे मैलांच्या प्रवासाचे काहीच दुष्परिणाम भासत नाहीत, हे सरे आहे. पण यापेक्षा दूरच्या प्रवासामुळे मात्र उतारुच्या शारीरिक व मानसिक यंत्रणेत तात्कालिक अंतस्थ बदल घडून येतो आणि त्याचा उपद्रव होतो ह्याकडे आता वैद्यकीय तज्ज्ञांचे लक्ष वेधून राहिले आहे. विमानात उकडत नाही, घाम येत नाही, धूळ लागत नाही, पाय पसरता येतात, हे सर्व सरे असले तरी उतारुच्या शारीरधर्माचे वेळापत्रक चुकल्यामुळे अस्वस्थता निर्माण होते; व ती कार्यक्षमतेला बांधक होते.

टोकियोहून तेथील मंगळवारी सकाळी निघालेले विमान लंडनला तेथील बुधवारी सकाळी पोचते. हा पूर्व-पश्चिम प्रवास चालू असताना सतत सूर्यप्रकाशाच असते. उतारु लंडनला विमानातून उतरतात, तेव्हा ते अगदी गोंधळून गेलेले असतात. कारण, ते लंडनला पोचतात, ती वास्तविक त्यांची गाढ झोपेची वेळ असते. पण विमानतळावरचे घड्याळ दाखवते सकाळचे नऊ! उतारुचे शरीर, हे घड्याळ मानायला तयार नसते. विमानातून रेखांश ओलंडीत दूरच्या प्रवास करण्या सर्वांना असा अनुभव येतो. त्यांना चित्र एकाग्र करता येत नाही. म्हणून, अशांनी विमानातून उतरता क्षणीच महत्त्वाच्या चर्चातून भाग घेऊ नये, तपासणीची जवाबदारीची कामे करू नयेत, अशी सूचना स्टॅर्डर्ड ऑफिल कंपनीने आपल्या अधिकाऱ्यांना दिली आहे. दूरच्या लष्करी तज्ज्ञांना विमानाने बोलावून त्यांच्याशी ताकडतोव महत्त्वाची खलबते करण्याचे सेनाप्रमुखांनी टाळावे, त्यांना स्थिर बहायला अवधी यावा, असा एका लष्करी वैद्यकीय तज्ज्ञाचा सहा आहे.

पृथ्वी चोरीस तासांत एकदा स्वतःभोवती फिरते. त्या गतीला अनुसरून काही उत्तराविक किया उत्तराविक वेळी करण्याची मनुष्याला सवय जडून जाते. माणूस रात्री झोपतो आणि सूर्योदयावरोबर उठून कामास लागतो. मलमूत्रविसर्जन, मानसिक तत्परता, नाडीचे ठोके, शरीराचे तपमान, श्वासोच्छ्वास, पचनेंद्रिये आणि आतडी ह्यांची किया, मूत्राशयाचे काम, ही सर्व दिवस-रात्रीच्या चक्राशी संबद्ध असतात. त्याला अनुसरून खाण्यापिण्याच्या वेळाही ठरून जातात. ह्या सर्वांत सुसंगती राहिली नाही, त्यांत

उलटापालट झाली, म्हणजे शरीराची कार्यक्षमता कमी होते आणि ती पूर्वस्थितीस पुन्हा येण्याला अवधी लागतो.

विमानाने पूर्व-पश्चिम किंवा पश्चिम-पूर्व प्रवास करणारावर जसा परिणाम होतो, तसा दक्षिण-उत्तर किंवा उत्तर-दक्षिण प्रवास करणारावर होत नाही. पृथ्वीची स्वतःभोवतालची एक प्रदक्षिण पुरी होते, तिला अनुसरून तिचे २४ विभाग कालिलेले आहेत. विषुववृत्तापासून उत्तरेकडे किंवा दक्षिणेकडे जावे, तसे हे विभाग विचोले होत जातात. शालेय भूगोलाच्या पुस्तकात प्रत्येकाने वाचलेली ही गोष्ट विमानाच्या उतारूना आणि वैमानिकांना व्यावहारिक दृष्टीने अत्यंत महत्त्वाची झाली आहे. विमानातून हे जितके ज्यास्त विभाग वेगाने ओलांडून जावे, तेवढे ज्यास्त फरक उतारुच्या शरीर-यंत्रणेत निर्माण होतात.

विषुववृत्तावर रात्र होण्याची (म्हणजे सूर्याची) गति ताशी $1,028$ मैल, तर 40° अक्षांशावर ती ताशी 795 मैल असते; ध्रुवाजवळच्या प्रदेशांत ती ताशी फक्त 180 मैल असते.

पॅरिसहून न्यूयॉर्कला जाण्यासाठी जेट विमान संध्याकाळी निघाले आणि ते 50 व्या अक्षांशावरून ताशी 520 मैलाने गेले, तर ते न्यूयॉर्कला सूर्यस्तानंतर तीन तासांनी पोचेले. म्हणजे रात्र पदण्याचा वेग विमानाच्या वेगापेक्षा जास्त असेल. त्याच वेळी निघून त्याच वेगाने कोपनहेगन ते अंकरेज (अलास्का) हे तेवढेचे अंतर तोडणारे विमान रात्र पदण्याच्या वेगापेक्षा जास्त गतीने गेलेले आढळेले. त्या विमानातील उतारूना डेन्मार्कमध्ये सूर्य मावळताना दिसेल आणि तो पश्चिमेकडे उगवताना दिसेल! लिमा ते न्यूयॉर्क दक्षिणोत्तर प्रवास करणारे विमान वेळा-विभाग ओलंडीत नसल्याकारणाने, त्याला अशा प्रसंगांचा अनुभव येणार नाही.

प्रारंभी सांगितलेल्या टोकियो-लंडन प्रवासातील उत्तरालंडनला तेथील स्थानिक वेळेप्रमाणे सकाळी पोचले सरे, पण त्यांच्या शरीराला रात्रीची अवस्था भासत होती. अशा प्रकारातून उपाय योजन्याची आवश्यकता पटून त्याचावत संशोधन सुरु झाले आहे. आंतरराष्ट्रीय परिषदातील पहिल्या काही दिवसात महत्त्वाची चर्चा टाळलेली वरी; पश्चिमेकडे आलेल्यांनी सुरुवातीला सकाळी आणि पूर्वकडे पश्चिमेकडे आलेल्यांनी संध्याकाळी महत्त्वाचे निर्णय वेळ नयेत असे सांगितले जात आहे; कारण, नट, त्रुदिवळपटू,

कीठास्पर्धक, शर्यतीचे घोडे, हा सर्वांची वौद्धिक वा शारीरिक कायक्षमता त्या वेळी नेहमीप्रमाणे नसते.

माणसाच्या अवस्थेत केवळ वेला-विभाग वेगाने ओलां-दल्यामुळेच किंती फरक पढतो, हे नेमके सांगणे कठीण आहे; इतरही गोष्टीचा त्याच्यावर परिणाम होत असतो. अपरिचित वातावरण, भाषेतील बदल, हवामानात फरक, ह्याही बाबी त्याला थोडेतरी अस्वस्थ कंरीत असतातच. त्यांची छाननी करणे कठीण आहे. म्हणून शाढ्यज्ञांनी मनुष्यापेक्षा खालच्या दर्जाच्या प्राण्यांवर प्रयोग सुरु केले आहेत. उंदीर, ससे, पक्षी, मासे, बनस्पती हा सर्वांचा प्रयोगासाठी उपयोग करून घेण्यात येत आहे. समुद्रातील प्राण्यांच्या शारीरिक हालचालीवर भरती-ओहोटीचा परिणाम होत असतो. हा परिणाम त्यांच्या इतक्या सवयीचा झालेला असतो, की भरती-ओहोटीची वेळ होताच त्यांच्या हालचाली सुरु होतात. काळव (ऑयस्टर) हा जलचर त्याच्या 'अ' ठिकाणाहून उच्चलून दूरवरच्या 'ब' ठिकाणी अंधरात नेऊन ठेवला तरी 'अ' ठिकाणाच्या भरतीच्या वेळी तो ढोके उघडतो! 'ब' ठिकाणाच्या भरतीची वेळ अंगवळणी पढायला त्याला दोन आठवडे लागतात. सेकड्यांचे बाबतीतही असेच घडते.

विमानातील एअर होस्टेस उतारुंच्या सुखसोईकडे लक्ष देते; त्यांना अगत्याने खाऊपिऊ, घालते. त्यामुळे उतारुं ज्यास्त वेळा आणि ज्यास्त साणे-पिणे करतात; त्यांना सुस्ती येऊन ते पेंगलून जातात. पण इकडे त्यांचे पोट मात्र अस्वस्थ होऊ लागते. न्यूर्योर्कहून रात्रीच्या विमानाने रोमला निघालेला उतारुं पोटभर जेवतो; भरपूर मध्य पितो. ५,००० ते ८,००० फूट उंचीवरील मध्याचे दोन पेले समुद्रसपाईवरील तीन पेल्याइतके परिणामकारक उत्तरात. पिणे संपवून ते झोप घेण्याचा विचार करतात, इतक्यात पॅरिस शहरावर सूर्योदय झालेला त्यांना दिसतो; रात्र संपूर्ण दुसरा दिवस सुरु होतो. झोपेला वेळच मिळत नाही. विमानात उतारुंनी कमीत कमी खावे व प्यावे, जागरण करूं नये. निघण्यापूर्वीच्या २४ तासांत निरोपसमारंभाच्या भेजवान्या टाळाव्यात, असा पैन अमेरिकिन कंपनीच्या वैद्यकीय संचालकांचा सळा आहे. एक अनुभवी उद्योगपति प्रवासात जेवती नाही; फार-तर खिशातले चोकोलेट चघळतो. मुकामाला पोचल्यावरी भोजन न करता, सुरुवातीचे काही तास चोकोलेटवरच भागवितो. जेवणाची सरी वेळ झाली, म्हणजे नेहमीप्रमाणे जेवतो. त्यामुळे त्याला प्रवास बाधत नाही. विमानतळावरील अलिशान होटेलांतून उतारुंच्या सुखसोर्योर्ची उत्कृष्ट व्यवस्था केलेली असते. तरी आपल्या शरीरांतर्गत संघर्षाला त्यांना स्वतःच तोंड यावे लागते. टोकियो येथील इंपीरिअल होटेलमध्ये मात्र अशा उतारुंच्या आरामाची पद्धतशीर व्यवस्था करण्यात आली आहे. तेथील खोल्यांतून उतारुंच्या मूळ ठिकाणाप्रमाणे कूचिम दिवस-रात्र निर्माण करण्यात येते आणि त्याला अनुसरून जेवणस्वाण, झोप इत्यादीची सोय करण्यात येते.

ज्या दिवशी आपले काम असेल, त्याच्या आर्धाच काही दिवस मुकामाला पोचावे, म्हणजे विमानाच्या प्रवासाचे परिणाम तोवर कमी झालेले असतील, असे डॉकटर म्हणतात. (मग, वेगवान विमानातून प्रवास केल्याने वेळ कसा वाचणार?)

ज्या ठिकाणी जावयाचे, तेथील स्थानिक वेळेप्रमाणे काही काळ निघण्यापूर्वी घालवावा (म्हणजे, दुपरी निजण्याची आणि रात्री-अपरात्री भोजनाची व जागरणाची सवय करावी!) ही सूचनाही अमलात आणणे कठीण आहे. झोपेसाठी औषधे घेणेही श्रेयस्कर नव्हे.

सुपरसॉनिक (स्वनातीत) जेट विमानांनी काही गोष्टी सोप्या केल्या तर काही गोष्टी बिकट केल्या आहेत. समुद्रसपाईपासून खूप उंचीवरून प्रवास केला, तर पृथ्वीच्या गतीपेक्षा जास्त गतीने पश्चिमेकडे जाऊन, सूर्याच्याही पुढे जाऊन, पूर्वेला सूर्योस्त पाहाता येतो. परंतु, माणसाने आपल्या जीवनावर होणाऱ्या वेळाच्या परिणामांचे नियंत्रण करायला शिकल्या-सेरीज त्या कौतुकाच्या बाबी ब्रासदायक होत जातील. माणसाची तरती पहाटे तीनच्या सुमारास सर्वांत खालच्या पातळीला पोचलेला असते, असे स्वीडनमधील प्रयोगांनी दासवून दिले आहे. त्यावेळी कोणतेही काम करायला इतर वेळेपेक्षा ज्यास्त श्रम पडतात; चुका ज्यास्त घडतात. एखादा उतारु अर्धी पृथ्वी ओलांडून जाऊन सरळ महाच्याच्या कामाला लागला आणि त्यावेळी त्याचे शरीर व मन त्याच्या मूळ गवाच्या स्थानिक वेळेप्रमाणे पहाटे तीनच्या अवस्थेत असले, तर त्याचे निर्णय चुकण्याचा बराच संभव आहे.

ज्या कारखान्यातून तीन पाळ्या काम चालू असते, तेथे कामगारांच्या कामाच्या पाळ्या वरचेवर बदलणे श्रेयस्कर नसते. कारण, नवी पाळी अंगवळणी पहायला त्यांना वेळ लागतो. तीच गोष्ट वरचेवर दुरचे विमानप्रवास करणाऱ्या कारखानदारालाही लागू आहे. तो असे प्रवास सतत करू लागला, तर प्रत्येक प्रवासानंतर पूर्वस्थितीस येण्याला त्याला संधीच मिळणार नाही. म्हणजे, तो शंभर टक्के अकलहुशार कधीच असणार नाही. पिस्टन इंजनाच्या विमानांऐवजी जेट विमाने चालविण्यास ज्या वैमानिकांनी प्रारंभ केला, त्यांना शीणी अधिक जाणवू लागला, हे सिद्ध झाले आहे. अनुभवी वैमानिक पूर्व-पश्चिम प्रवासापेक्षा दक्षिणेचर प्रवास करणारी विमानेच आधिक पसंत करतात, ते उगीच नाही.

— सुधिज्ञान —

कोचीन येथील बोटी बांधण्याचा कारखाना

बोटी बांधण्याचा भारतामधील सार्वजनिक मालकीचा दुसरा कारखाना जपानच्या साहाय्याने कोचीन येथे बांधण्याचे आतां निश्चित झाले आहे. कारखान्यासंबंधी अनुून कांही तपशील ठरावयाचा आहे. तो ठरल्यावर करार पक्का करण्यांत येईल. १९६८ साली कारखान्यांत तयार होलेली पहिली बोट समुद्रप्रवेश करील. कारखान्यांतील यंत्रसामग्रीच्या साहाय्याने दरसाल १५ हजार टन वजनाच्या दोन आणि ३० हजार टन वजनाच्या दोन बोटी बांधतां येतील. तथापि दरसाल एकच बोट बांधावयाचे ठरल्यास कारखान्यांत ७५ हजार टन वजनाची बोटहि बांधतां येईल. बोटी बांधण्याचा भारतामधील पहिला सार्वजनिक मालकीचा कारखाना पूर्वकिनाऱ्यावर विशास्तपृष्ठ येथे आहे. आतां पश्चिम किनाऱ्यावरहि एक कारखाना होत आहे.

आपल्या छापखान्यांत असें घडत नाहीं ना ?

सकाळचे साडेअकरा वाजले आहेत. छापखान्यांतील लेटन्यांयेंवे घरंगळत्या आवाजांत चालू आहेत. दोन जुळाऱ्यापैकी एक जण केसीपार्शी उभा राहून काम करीत आहे. दुसरा कॅविनेटला टेकून 'दैनिक मराठा' वाचत आहे. छापखान्यांतला एकुलता एक शिपाई +बॉलर+निरोप्या+मिळून सर्व कांहीं घटकाभर प्रेसमनजवळ तर घटकाभर जुळाऱ्याबोरवर गप्पा मारून त्यांची करमणूक करीत आहे. फक्त खुर्चीं आहे रिकामी चालकाची. कारण चालक बहुधा वाराच्या पुढे छापखान्यांत येतात. त्यांचा मुनीमी+अकाऊन्टंट मिळून विश्वासांतला माणूस कांहीं जरूरीच्या कामासाठी (आदल्या दिवशीं चालकानीं पेपरवाल्याला चेक दिलेला असतो, त्याच्या पुऱ्या पैशाचा बँकेत भरणा करण्यासाठी) कदाचित स्वारी बँकेत गेली असेल. त्यामुळे त्याचें आसनहि रिकामें आहे. अशा वेळी टेलिफोनची घंटी स्वणाणून वाजते. (टेलिफोनची घंटी बहुधा नेहमीच्या आवाजांत वाजते, पण ती वेगवेगळ्या मनस्थिरींत वेग-वेगळ्या तळ्हेन वाजल्यासारखी वाटते.) पुष्टक गप्पासप्पा झाल्या-मुळे थकलेला पोऱ्या एक जंगी ढुलकी घेण्याच्या तयारींत असतो, त्याला ती नारोशंकराच्या किंवा नोव्रदामच्या घंटानादाप्रमाणे वाटते. तोंडानें कांहींतरी पुष्टपृष्ठ तो टेलिफोनजवळ जातो, रिसिव्हर कानाला दाबून किंचाळतो, " हालाऊ ! "

अनेक छापखान्यांना लहानमोठीं छपाईचीं कामं देणाऱ्या एका मोठ्या मुद्रणग्राहकाचा तो टेलिफोन असतो; या छापखान्याला पण त्यांचीं कामें मधूनमधून मिळत असतात. ग्राहक टेलिफोनमधून कंपनीचं नांव सांगतो व मग म्हणतो, " हे बघा, मला लवकरींत लवकर एक काम छापून घ्यायचं आहे. कोण बोलतंय ? "

" हालाऊ, हालाऊ, अहो राव जराशे मोठ्यानं बोला, " औट घटकेचा चालक फर्मावतो.

" विश्वकला प्रेस ना ? मला एक काम ताबडतोब छापून हवं आहे. मिस्टर परमेश्वरन् कुठं आहेत ? " ग्राहकाला टेलिफोन लाईनमधले चिंधाड ठाऊक असतात. म्हणून तो मोठ्याने बोलतो.

" अंमळशे उभे न्हा. इचारून वघतो, " पोऱ्या टेब्लावर कडकन रिसिव्हर ठेवतो—

जरा वेळ संपूर्ण शांतता असते. एका बाजूला मुद्रणग्राहक भक्तप्रमाणे 'परमेश्वराची' वाट पहात असतो.

" परमेश्वर व्यांकींत रथेलाय, " पोऱ्या पुन्हां टेलिफोनवर येतो.

" अच्छा, मग आणसी कोण आहे तिथं ? माझं काम फार जरूरीचं आहे. " ग्राहक म्हणतो, " मिस्टर तारकर तरी आहेत कां ? "

" जराशे थांबा. इचारून सांगतो— " रिसिव्हर टेब्लावर पुन्हां कडाडून आपटतो. जरा वेळ शांतता.

" आज शेडला यायला उशीर होणार आहे. चार वाजतां कोन करा— " पोऱ्या फर्मावतो आणि टेलिफोन बंद होतो.

आणि त्याच्वेळीं मुद्रणालय एका चांगल्या कामाला आणि ग्राहकाला मुक्तते. सरी चूक कोणाचीहि नाही. पोऱ्याची ? नाही. तो आपल्या बुद्धीप्रमाणे बोलला. परमेश्वरन्ची ? ती कशी ? त्यानें कामाला जाऊ नये काय ? तारकर शेठची ? ते तर उशीराच येतात !

कारण कांहीं कां असेना ! पण असा प्रवेश आपल्या पश्चात आपल्या छापखान्यांत घडत नाहीं, याची सात्री करा.

—प्रिंट बुलेटिन वार्षिक, १९६४

ठाकर सी ग्रूप ऑफ मिल्स

- थी. हिंदूस्तान स्पिनिंग अंड थी.एस. मिल्स कंपनी लिमिटेड
- थी. क्राउन स्पिनिंग अंड मैन्यू. कंपनी लिमिटेड
- थी. इंडियन मैन्यूर्क्चरिंग कंपनी लिमिटेड

शीतल, झुळझुळीत,
आणि वापरायला
अत्यंत मनोरम व सुखद

ठाकर सी

फॅशनसाठी सर्वोत्तम पसंती कॅट्रिक्स

या कापदावर भासे लेबल भासते

SANFORIZED

अमेरिकन शेतकऱ्याची मदत

प्रेसिडेंट केनेडी हांच्या शांततापथकांतील तीन अमेरिकन शेतकी भारतामधील शेतकऱ्यांना मदत करण्यासाठी नाशिक येथे आले आहेत. ते ह्या भागात २० महिने राहणार असून हिंदी शेतकऱ्यांना दुघडुभत्याच्या धंद्याची व कोंबडी पाळण्याच्या धंद्याची सक्रिय माहिती देणार आहेत. शांतता पथकाची ही योजना प्रथम १९६० साली सुरु करण्यात आली. तेव्हांपासून १०९ अमेरिकन शेतकरी भारतात आले. त्यांतील २५ महाराष्ट्रात आलेले आहेत. अमेरिकन पथकाचा प्रमुख ह्या साहक योजनेविषयी म्हणाला की. हिंदी शेतकरी आणि अमेरिकन शेतकरी हांच्या अनुभवाची देवाण घेवाण करण्याचा योजनेचा मुख्य हेतु आहे. भारतात आर्थिक दृष्ट्या आंतबद्ध्याची असलेली शेती बरीच असून तिची सुधारणा केल्या सेवीज उत्पादनात वाढ होणार नाही.

भारताचा कोळशाचा सांठा

भारतातील कोळशाचा भूपृष्ठाखालील साठा ४०० कोटी टन आहे, असा अंदाज करण्यात आला आहे. ६०० फुटांपेक्षा खोल असलेला कोळसा म्हणजे त्यांपैकी सुमारे निम्माच कोळसा खाणीतून काढणे आर्थिक दृष्ट्या परवडेल; म्हणजे प्रत्यक्ष उत्पादन २०० कोटी टन होऊं शकेल. हा साठा १०० वर्षे पुरेल.

ग्रेट ब्रिटनमधील पहिले उर्द्व दैनिक

३ जुलै, १९६४ रोजी ग्रेटब्रिटनमध्ये “ उर्द्व टाइम्स ” हे उर्द्व दैनिक सुरु झाले. ग्रेट ब्रिटनमधील उर्द्व भाषिक हिंदी आणि पाकिस्तानी लोकांसाठी तें काढण्यात आले आहे. विल्यम मॅकलेलन हा इंग्रज आणि फरूक अहमद सालेम हा पाकिस्तानी त्या दैनिकाचे डायरेक्टर आहेत.

दातांच्या स्वच्छतेसाठी

★ माकडछाप म्हणजेच काळी टूथ पावडर ★

स्थापना : १९४५]

सुगभाट, मुंबई-४.

[टेलिफोन ७२१००

बचतीच्या आकर्षक योजना

- (१) स्पेशल सेर्विंग
- (२) त्रैवार्षिक मासिक बचत
- (३) पंचवार्षिक बचत सर्टिफिकिंट

मुदतीच्या आकर्षक दरांसंधरी चौकशी करा.

व्याजाचा दर ३॥ टके

" " "

" ५ "

मॅनेजर—ना. श. कानिटिकर

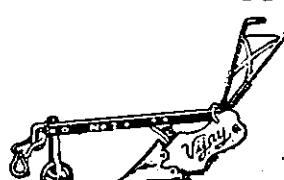
महाराष्ट्र सरकारने
तर्गाईवर मंजूर केलेले

“ विजय ” नांगर

वापरा. ४, ६ व ८ वैली

फाळ व सुटे भाग

तसेच विजय सेंट्रिफुगल पंप्स

विजय पंपींग सेट
१" ते ४" वैल्ट
झाइव्ह व
डायरेक्ट

कपल्ड, शिवाय

बोथरिंगचे हूँड पंप्स, हूँड रहाट इ. इ.

- न्यू विजय इंडस्ट्रीज लि. -

विश्रामबाग - सांगली (महाराष्ट्र)

भारतातील प्रमुख नागरी महकाशी बँक!

सारस्वत
कांगारूटिक बँक लि.

सारस्वत बँक विल्हिंग, गिरगांव, मुंबई ४.

व सूलं भांडवल	... रु. १० लाख
रि झार्वे व इतर फॅडस	... रु. १५ "
ठे वी	... रु. ४१४ "
खेळते भांडवल	... रु. ४५० "
शाखा : फोर्ड, दादर, माहीम, वरळी, वडाळा, पुणे व चेळगाव. महिला शाखा : सारस्वत बँक-गृह, निकदवरी लेन, मुंबई ४.	

स्थापना १९८

मा धवाश्रम लि. भोजनाची व राहण्याची उत्कृष्ट सोय.
विवाहकार्याची संपूर्ण व्यवस्था. गिरगांव, मुंबई ४.

हे प्र पुणे पेठ शिवाजीनगर घ. नं. ११५/१ आर्यभूषण छापसान्वयात या चृत्तपत्राचे मालक श्री. श्रीपाद वामन काळे यांनी छापिले व
‘दुर्गांधिवास’ १२३ शिवाजीनगर (पो. ओ. देक्कन जिमसाना), पुणे ४, येथे प्रासिद्ध केले.